

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80 Redakcja i ekspedycja: Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Piłsudskiego 6, tel. 15-86; BIELSKO ŚL., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Dęblińska 11, tel. 11-99; TORUŃ, Łazienna 28, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 315. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Zasługi za dzielność.

Poz. 316. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 listopada 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. o agencjach pocztowych i pocztowo - telegraficznych.

Poz. 317. Okólnik Ministerstwa Skarbu T. 46 Z. D. IV. 26147/2/32 z dnia 20 października 1932 r.

Poz. 318. Okólnik Ministerstwa Skarbu T. 52 Z. D. IV. 28217/2/32 z dnia 16 listopada 1932 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

315.

ZARZĄDZENIE.

Na zasadzie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 279) nadaję

po raz pierwszy

KRZYŻ ZASŁUGI ZA DZIELNOŚĆ

za czyny męstwa i odwagi z narażeniem życia w walce z przestępcami

p. Władysławowi Kudzewiczowi, podkomisarzowi Policji Państwowej województwa wołyńskiego.

Warszawa, dnia 24 listopada 1932 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) A. Prystor.

316.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 18 listopada 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. o agencjach pocztowych i pocztowo - telegraficznych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 379) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 781) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. o agencjach pocztowych i pocztowo - telegraficznych („Monitor Polski” Nr. 83, poz. 118) ostatnie zdanie ust. 2 § 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli wyjątkowo agent pocztowy otrzymuje, oprócz pomieszczenia dla agencji, również mieszkanie służbowe, opłaca on za to mieszkanie komorne, którego wysokość ustala się na podstawie § 95 „Przepisów o zarządzie nieruchomościami użytkowymi na cele poczty, telegrafu i telefonu”, objętych tomem 3 działu III urzędowego zbioru przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo - telegraficznej (III. B. 3)”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1932 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

317.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU T. 46

Z. D. IV. 26147/2/32

z dnia 20 października 1932 r.

Do

Dyrekcji Cel w Warszawie, Poznaniu, Lwowie, Mysłowicach, Gdańsku, Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Wobec otrzymanych wiadomości, iż niektóre Urzędy Celne wydają do wolnego obrotu niedozwolone w kraju zagraniczne specyfiki farmaceutyczne, sprowadzane przez apteki dla poszczególnych osób, Ministerstwo Skarbu poleca niezwłocznie wyjaśnić podległym Dyrekcji Urzędów Celnym, iż w myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 24 kwietnia 1930 r. L. D. IV. 2156/2/30 oraz w myśl uzupełnionego rozporządzeniem z dnia 22 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 105) § 17 rozporządzenia z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 276), Urzędy Celne I klasy upoważnione są jedynie do wydawania we własnym zakresie pozwoleń na odbiór z Urzędów niewielkich ilości środków i specyfików farmaceutycznych, sprowadzanych przez zakłady naukowe, szpitale rządowe, komunalne i Kas Chorych w celach badawczych oraz przez osoby prywatne dla wyłącznego użytku chorego, a w żadnym wypadku nie są upoważnione do dokonywania odpraw celnych specyfików farmaceutycznych, przeznaczonych dla dalszej odsprzedaży.

Sprowadzane więc przez apteki nawet w małych ilościach niedozwolone do obrotu w kraju zagraniczne specyfiki farmaceutyczne, chociażby dla użytku określonych osób, nie mogą być wypuszczone do wolnego obrotu bez specjalnych zezwoleń Ministerstwa Skarbu.

Kierownik Departamentu:

(—) W. Fabierkiewicz.

318.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU T. 52

Z. D. IV. 28217/2/32

z dnia 16 listopada 1932 r.

Do

Dyrekcji Cel w Warszawie, Poznaniu, Lwowie, Mysłowicach, Gdańsku, Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre Urzędy Celne nieprawidłowo clą kołowce, zaopatrzone w silnik spalinowy, mianowicie traktują takie kołowce, jako motocykle.

Poleca się Dyrekcji pouczyć podległe Urzędy Celne, aby kołowce zaopatrzone w silnik spalinowy traktować jako dwa towary:

1) kołowce, według poz. 173 p. 3 lit. odpow. taryfy celnej,

2) silniki spalinowe, według poz. 167 p. 10 lit. odpow. taryfy celnej, określając wagę ich bez wagi kołowców.

Kierownik Departamentu:

(—) W. Fabierkiewicz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W piątek dnia 25 b. m. odbyło się pod przewodnictwem P. Prezesa Rady Ministrów A. Prystora posiedzenie Rady Ministrów. Na posiedzeniu tem Rada Ministrów przyjęła do zatwierdzającej wiadomości zamknięcia rachunków państwowych za okres budżetowy 1930/31 i upoważniła P. Ministra Skarbu do przedstawienia tych zamknięć Sejmowi do zatwierdzenia. Poza tem Rada Ministrów załatwiła szereg spraw bieżących oraz uchwaliła kilka projektów ustawodawczych. M. inn. zadecydowała wycofanie z Sejmu projektu ustawy o robotach i dostawach państwowych i wniesienie do Sejmu na to miejsce projektu ustawy o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego.

25-LECIE TOWARZYSTWA NAUKOWEGO WARSZAWSKIEGO.

W dniu wczorajszym Towarzystwo Naukowe Warszawskie obchodziło uroczystość w swym siedzibie w pałacu Staszica 25-tą rocznicę swego istnienia. Uroczystość tę zaszczycił swą obecnością Pan Prezydent Rzeczypospolitej, który przybył w otoczeniu Domu Wojskowego i Cywilnego. Przybyli również: P. Minister W. R. i O. P. Jędrzejewicz, p. marszałek Sejmu Światalski, wice-marszałek Sejmu Polakiewicz, J. E. ks. kard. Kakowski, członkowie Korpusu Dyplomatycznego z ambasadorem Francji p. Larochem, metropolita Dyonizy, przedstawiciele władz państwowych z Komisarzem Rządu Jaroszewiczem, prezydent m. stoł. Warszawy inż. Słomiński, przedstawiciele wyższych zakładów naukowych z kraju i zagranicy oraz liczni goście.

Zebranie zagał prezes Towarzystwa p. Wacław Sierpiński, który w przemówieniu swem po powitaniu P. Prezydenta i gości omówił pokrótce dzieje i działalność T. N. W.

Następnie zabrał głos P. Minister W. R. i O. P. Jędrzejewicz, wygłaszając następujące przemówienie:

„Panie Prezydencie, Szanowni Państwo! Świącimy dziś 25-tą rocznicę działalności Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, a jednocześnie rocznicę już setną Warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. W tym dniu uroczystym, gdy oddajemy cześć pracy minionych pokoleń ludzi nauki, a współczesnym jej działaczom składamy najszczerze życzenia dalszej owocnej pracy, słusznym, jak sądzę, będzie, gdy zastanowimy się przez chwilę nad olbrzymim znaczeniem, jakie myśl naukowa posiada dla współczesnego zorganizowanego w formach państwowych społeczeństwa.

Będzie to tembardziej na czasie, iż z wielu i to niekiedy poważnych ust słyszymy głosy obawy, że czynnik władzy państwowej nie docenia być może w sposób należyty roli pracy naukowej, że sprawy swobody twórczości w dziedzinie wiedzy są na szwank narażone, że wogóle zagadnienia najwyższej ludzkiej kultury zbyt mało interesują tych, w ręce których prawo złożyło opiekę i troskę o rozwój pracy naukowo - badawczej.

Zdaje mi się, że ci z ludzi poważnych, którzy podobne obawy wyrażają, znajdują się pod wpływem szkodliwych sugestji niektórych organów prasowych, czerpiących źródło swych natchnień bynajmniej nie z idealnych pobudek naukowych. Bo chwila refleksji wystarczy, aby stwierdzić w sposób kategoriyczny i wykluczający wszelkie nieporozumienia, że państwo współczesne związane jest jaknajściślej ze stanem ludzkiej wiedzy. Więc, nie potrafiam sobie wyobrazić kulturalnego państwa, które w codziennej swjej nawet pracy nie opierałoby się na wynikach wiedzy, lub było od nich uniezależnione. Technika, pod znakiem któ-